

Szegeden nem lesznek dohányjegyek.

(Saját tudósítónktól.) Nehány nappal ezelőtt hír jelent meg a lapokban arról, hogy a pénzügyminiszteriumban a legkomolyabb formában foglalkoznak a dohányjegyek behozatalának kérdésével. A pénzügyminisztérium erre vonatkozólag már rendelkezett is és a dohányjegyek behozatalát célzó rendelkezése megérkezett az egyes pénzügyigazgatóságokhoz. A *Délmagyarország* munkatársa szombaton fölkereste Törös Sándor szegedi pénzügyigazgatót, hogy informálódjék a hírek mibenállásáról. A pénzügyigazgató munkatársunknak a következőket mondta a dohányjegyek behozataláról:

— Ez a kérdés már nagyon régi. A terv, hogy ott, ahol a városi hatóságok vállalkoznak a dohányjegyek kezelésére és kiadására, behozzák a dohányjegyrendszert, hónapokkal ezelőtt kelt. Eddig azonban még sehol sem valósították meg a szépen kigondolt tervet. Magam már tárgyalásokat folytattam ebben az ügyben dr. Somogyi Szilveszter polgármesterrel, de a dohányjegyek behozatalának lehetőségét nagyon gátolja az a körülmény, hogy rendkívül sok munkával járván egész ügyosztályt foglalkoztatna a jegyek kezelése, mire nincsen munkaerő.

— Minden trafikos nyomban azután, hogy megkapja dohányilletményét a főtrafikostól, jelentést tartozik tenni készletéről — dohánykönyv bemutatása mellett — a közlélmzési hivatal dohányosztályának. Itt ezt a készletet nyilvántartásba vennék és a nyilvántartás alapján állapítanák meg a cigaretta, vagy szivar-fejkvótát, amelyet aztán jegyek ellenében utalna ki az a trafik, a melyhez az utalvány szól. Előbb azonban természetesen meg kellene állapítani azt, hogy kik a dohányosok, mert enélkül felborulna az egész rendszer igazságossága. Viszont, ha így meg lehetne valósítani a do-

hányjegyrendszert, ideális állapotok kezdőnének. Minden dohányos hozzájuthatna az őt megillető dohány mennyiséghez és pedig minden különösebb fáradság nélkül. És nem történnének meg azok a kihágások, amelyek ma napirenden vannak, hogy a trafikosok élelmiszerekért adják oda dohánykészleteiket, valamint, hogy egyesek százával kapják a cigarettákat, míg mások egyhez sem tudnak hozzájutni. Egyébként teljességgel a városi hatóságoktól függ, hogy készek-e elváltalni a dohányjegyek behozatalának munkáját, vagy sem. Ha a hatóság vállalkozik rá, lesznek dohányjegyek, ha nem, úgy jegy nélkül, az eddigi rendszer szerint fog folyni minden tovább.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester, a

kít az ügyre vonatkozólag megkérdeztünk, ezeket mondotta:

— Magam is dohányos ember lévén, teljességgel értem a dohányosok keserveit. Magam is közéjük tartozom, akiknek dohányért kell tolongani, sajnálni azonban — magammal együtt — egyet sem tudok. Végeredményben a cigaretta igazán nem elsőrendű életszükségleti cikk és akik hajlandók végigmenni a cigaretta- és dohánybeszerzés tortúráin, azok megérdemlik, hogy végig is menjenek rajtuk. Ezért a dohányjegyek behozatalának munkáit csak akkor vállaltatom a hatósággal, ha a miniszter elrendeli, hogy be kell hozni a dohányjegyeket. A sok sürgős munka mellett még ez a legráérősebb.

Amint tehát a nyilatkozatok mutatják, Szegeden aligha lesznek hamarosan dohányjegyek. Ha csak a miniszter nagyon meg nem sajnál bennünket...

Háborus hetivásárok Szegeden.

Aki az alföldi városok nagy, népes hetivásárjait csak nagyjából is ösmeri, az tudja, hogy ünnepek előtt rendszerint olyan nagyra nőnek a hetivásárok, hogy egy-egy beillene országos vásárnak is. A paraszti élelmesség tisztában van azzal, hogy ünnepen, aki csak teheti, két tál étel helyett háromat fogyaszt s ezekből megrakott kocsikkal vonul be a tanya népe. Ma a megrakott kocsik nagy értéket képvisel. Egész vagyont. Nagy csomó rongyos bankót, melyekről leginkább a takarékpénztárak vesznek tudomást. Azt pedig, hogy a termelő kezébe befolyó rongyos bankók ellenszolgáltatása között ma a különbség ma és a békeidőben — mi tudjuk, városi emberek, kik ha kimegyünk egy-egy hetivásárba, hogy az ünnepnapra való egyetmást beszerezzük, fájó lélekkel és üres kosárral, sőt még üresebb zsebbel térünk haza, hogy kitöröljük szemünk sarkából a piacon eltírt könyveinket. Nem azért írjuk ezt itt most le, hogy valakinek szemrehányást akarnánk tenni, bár hiszen azt is megtehetnénk, mert

volnának emberek, akik ezért méltán megérdemelnék a szemrehányást, hanem azért írjuk le, mert úgy gondoljuk, hogy ha akad majd a későbbi időben olyan naiv lélek, aki a város háborus történetét megírja, eggyel több hiteles adatot talál ezekben az írásokban. Tehát nem mivelünk hiábavaló munkát, mint végeznék akkor, ha azzal a céllal örökítenénk meg ezeket a történelmi adatokat, hogy ezeken valaki okuljon vagy segítsen Szeged városában. A legutóbbi szombati hetivásár igen érdekes és jellemző volt. A tanyai kocsik egész légiója vonult be a városba. Minden piacér tele volt paraszttal. Jómodu tanyai néppel, kiken ugyancsak nem látszott meg külsőleg a háború. Ellenben annál inkább meglátszott a lelki világukon, mely egyenesen visszataszító volt. Sok szépet, sok értékeset irtak már szegedi íróink a mi keménynyáku parasztjainkról, de ezeket mind lerontották a háborus hetivásárok zsarnokságai. Ha ilyen is tud lenni a szegedi paraszt, mint amilyen a mostani hetivásárokon, ak-

Este.

I.

Hamuesőben, szitáló pernyék,
Lebegő fátylak szürke ködén lesz le
Remegőn az alkony.
Csönd van, glóriásan halkulnak az utcák,
Kigyulnak a lámpák s mint nagy, lomha
lepkék
Lágyan elsimulnak a hajók a parton.

Félig hunyt szemével, tompán
Néz el a nap még a lassuló világon.
Páráznak a könnyek s zörren bokrok alja:
Végighuzza ujját az éjjel a földön
És a fény nyomába, mint barlanglakába
Nyújtózó oroszán, bevonul az álom.

II.

Most este lesz és szép lesz minden óra.
A sápadt fűzfák fáradt árnya áll
A lassan távozó vizek felett.
Most este lesz és fordul minden jóra,
Csodáló alkony halkán boronál
S a dus mezőn találkozom Veled.

Pompás, nyugalmas sétálók a parton.
Távoli fűtje távozó vonatnak.
Kigyózó füstje ballag még felettem.
Pompás, nyugalmas, opálszínű alkony —
Most álomk, szépek és békák fogannak
És elhagynak azok, kiket szerettem.

Falós Endre.

Jelenet a bíróságnál.

Írta: Juhani Aho.

(Sámuel tiltott pálinka főzéssel van vádolva. Be van bizonyítva, hogy az elkobozott pálinkafőzőüst az ő tulajdona és így alapos a gyanu, hogy az üstöt pálinkafőzésre használta. Ezt azonban rábizonyítani nem sikerült, miért is eskü alatt vallatják. A szent biblia az asztalon nyitva fekszik. Sámuel bejön.)

Bíró: Sámuel, tégy esküt, hogy a büntől megszabadulhass!

Sámuel: (Bátran az asztalhoz lép, két ujját a könyvre helyezi).

Bíró: Sámuel, ismered-e az eskü jelentőségét és a hamis eskü súlyos következményeit?

Sámuel: Bizonyára tekintetes ur.

Bíró: Ismered-e azon büntetést, mely read vár egy ezen, mint a másvilágon az esetben, ha hamisan esküszöl?

Sámuel: (Fejével határozottan igent int és ujjait szilárdabban a bibliára helyezi.) Igen uram.

Bíró: Figyelj tehát szavaimra és tiszta, hangos szóval ismételd azt, amit mondom! „En Sámuel“...

Sámuel: En Sámuel...

Bíró: „Esküszöm és bizonyítom“...

Sámuel: (Szilárdan.) Esküszöm és bizonyítom...

Bíró: „Az élő Istenre és az ő szent evangéliumára“...

Sámuel: (Tekintete bátor, hangja diadalmas, csaknem fenyegetve kiáltja.) Az élő Is-

tenre és az ő szent evangéliumára...

(A bírák közül egy gyorsan közbeszól és a bíró füléhez hajolva, halkán beszélget.)

Bíró: (Meglepettnek látszik.) Sámuel! Menj ki egy kis időre az előszobába, gondolkodjál még az eskü fontosságáról és várj kint addig, míg behívunk... (Sámuel kimegy utána a segédbíróhoz.) Nem értettem meg jól, hogy ön mit mondott?...

Segédbíró: Tisztelt Bíró uram! Maga még fiatal és vidékünk népének erkölcsét sem ismeri. Valószínűleg ön is megfigyelte, hogy a vádlott mindkét ujját a könyv kétlapjának összefüzési helyére helyezte, népünk ugyanis azt hiszi, hogy ha az ujjak nem a betűkön vannak, az eskünek semmiféle jelentősége nincsen, és úgy bármire megesküdhetnek.

Bíró: És ő úgy tartotta az ujjait?

Segédbíró: Mi megfigyeltük és akartuk is önt figyelmeztetni.

Bíró: (A szolgálóhoz.) Hívd be őt újra!

Segédbíró: Mielőtt újra kezdené a vallatást, előbb ki kellene nyittatni a kályha szelét is.

Bíró: (Sámuelhez, aki bejön és az ajtónál marad.) Gondolkodtál-e már eléggé az eskü jelentőségéről?

Sámuel: Igen, gondolkodtam, bíró ur.

Bíró: Meggondoltad-e, hogy read örök kárhozat, halál és pokol vár, ha az igazságból valamit elhallgatsz és a tettet világosan be nem ismered? Megfontoltál-e mindent, számotvetettél-e mindennel lelkiismeretesen?

Sámuel: Természetesen bíró ur.

Bíró: Lépj tehát elő és tégy esküt... és